

havns Landbefæstning. Jeg ønsker i den Anledning nu ved denne Lejlighed at understrege, at der i vor politiske Historie staar et skarpt Skel mellem Københavns Landbefæstning og Københavns Søbefæstning. Søbefæstningen er i sin Tid grundlagt ved en Lov af 1858, der er lovlig vedtaget af Rigsdagen. Den har siden den Tid mange Gange været Genstand for Bevillinger ogsaa fra dette Tings Side, den er bleven forstærket ved Beslutninger og Bevillinger fra Venstre her i Folketinget i Aarene 1874 og 1875, og ærede Medlemmer ville — i alt Fald en stor Del af dem — erindre, at i Rigsdagssamlingen 1879 og 1880 blev der her af de to afdøde Politikere Berg og Hørup som Førere for en Gruppe her inden for Venstre sammen med det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) sat igennem en Bevilling af 2,400,000 Kr. til Bestykning af Københavns Søbefæstning. Stillingen har altsaa været den med Hensyn til Københavns Søbefæstning, at denne lovlig er vedtaget i 1858, har eksisteret som Institution siden den Tid, og at den gentagne Gange har været Genstand for Udvidelse og Bestykning ved Hjælp af Bevillinger, givne af dette Ting. I Modsætning hertil staar vor Stilling til Københavns Landbefæstning. Den har Venstre gennem hele sin politiske Historie været Modstander af. Vi have altid anset den for ikke blot at være uoverkommelig, men ogsaa for at være uheldig.

Nu siges der jo — og jeg ønsker ogsaa at udtale et Par Ord derom —, at det er ganske rigtigt, saaledes har Venstres Stilling til Københavns Søbefæstning været tidligere, men der er kommet noget nyt til, for der er Led af Søbefæstningen, som ere blevne lavede provisorisk, f. Eks. Middelgrundsfortet og Charlottenlundfortet osv. Men Spørgsmaalet er jo ikke det. Sagen er den, at Spørgsmaalet om det provisoriske Præg, der laa paa Befæstningen, blev jo afgjort ved Finansloven og Hærloven i 1894, da de moderate sammen med Højre gjorde denne Institution lovlig. Det Spørgsmaal, der nu ligger for os Venstremænd, er Spørgsmaalet om, hvad der er skadeligt, og hvad der er gavnligt. Det er det Spørgsmaal, vi skulle undersøge, og der mener jeg, at Forskellen ligger skarpt og klart i Venstres Historie.

Vi have aldrig staaet som Modstandere af Institutionen Københavns Søbefæstning, men derimod have vi staaet som Modstandere af Institutionen Københavns Landbefæstning. Det ligger nu til Forsvarskommissionen at undersøge, hvorledes vor Stilling i Fremtiden skal blive, om den kan fremføre saadanne Argumenter, at vi føle os paavirkede af dem til at forandre vor Stilling. Men i alt Fald saaledes som Institutionen nu er, have vi et væsentligt forskelligt Standpunkt, saglig set, til Søbefæstningen og Landbefæstningen. Naar derfor den ærede Ordfører for Socialdemokraterne saa stærkt taler om Københavns Befæstning i Almindelighed, ønsker jeg at understrege, at de Penge, som her ere anvendte under de ekstraordinære Forhold, ere kun anvendte til Københavns Søbefæstning.

Jeg skal ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man, naar Faren truer, skulde anvende Københavns Landbefæstning eller ej, men jeg ved meget vel, at hvis man i en Situation som den, der her forelaa, var gaaet til at anvende nogle Hundrede Tusinde Kroner til Forbedring af den nu eksisterende Landbefæstning omkring København, saa vilde det i vide Kredse af vort Folk være blevet opfattet, som om man havde benyttet Lejligheden til at foregribe et Spørgsmaal, hvis Løsning først skal falde, naar Forsvarskommissionens Arbejde er endt. Der er intet af dette i, hvad der er sket, der er intet foregrebet i det, der er sket, og de Penge, der her ere anvendte, ere anvendte til en Institution, som Venstre, sagligt set, aldrig har været Modstander af.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne var jo, den Dag, han talte, stærk i at citere tidligere Udtalelser. Han citerede adskillige Udtalelser fra tidligere Tid af ledende Venstremænd og vilde bruge dem som Argument for, at Ministeriet ved de trufne Foranstaltninger var kommet til at gøre noget, der stod i Modstrid med Venstres Fortid. Et af de Citater var en Udtalelse i sin Tid af den nuværende Kultusminister, som den Gang var Ordfører for Venstre. Ordføreren gengav denne Udtalelse saaledes: „Det ærede Medlem“ — det er altsaa Kultusministeren — „udtalte, at vi skulle indrette vort Forsvarsvæsen